

■ فراخوانی

ما انسان‌ها نسبت به دو فضای خصوصی و عمومی احساس و ادراک داریم. لایه‌های مهمی از زندگی فردی آکنده از خاطرات و یادمان‌های خوب گذشته (نوستالژی) است که در فضای عمومی شهرها شکل می‌گیرد. بخش‌هایی از هر فضای عمومی جزء تفکیک‌ناپذیری از وجود می‌شود و در ضمیر خودآگاه و ناخودآگاه ما موجودیت می‌گیرد. بارها تجربه می‌کنیم که انگار روزی به اینجا آمده بودیم. رنگ، بو و تم فضای عمومی متمایز همیشه در ذهن حک می‌شود و زیاد نمی‌رود، چیزهایی که از یاد نمی‌رود همیشه می‌شود هویت؛ هویتی که با هیچ یک از تجربیات زیسته انسان قابل مقایسه نیست. هر هنگام که انسان آن نقطه از فضای عمومی را در ذهن فرامی‌خواند، یا به اصطلاح به ذهنش می‌آید، موقعیت ممتازی در ذهن اش متبادر می‌شود. بنابراین هر محیط عمومی (شهری یا روستایی) می‌تواند دارای یک هویت (شکل و فرم مادی و محتوی معنوی) داشته باشد. موقعیت انتزاعی از هر کالبد مکانی در ذهن، محصول داشتن هویتی بی‌ظنیر یا کم‌ظنیر از یک محیط عمومی است. به گونه‌ای که هرگاه نام آن مکان را می‌شنوند، احساس و ادراک مشخصی در ذهن فراخوانده می‌شود و زمینه بروز واکنش مطلوب و نامطلوب فرد نسبت به آن «یاد» را فراهم می‌کند.

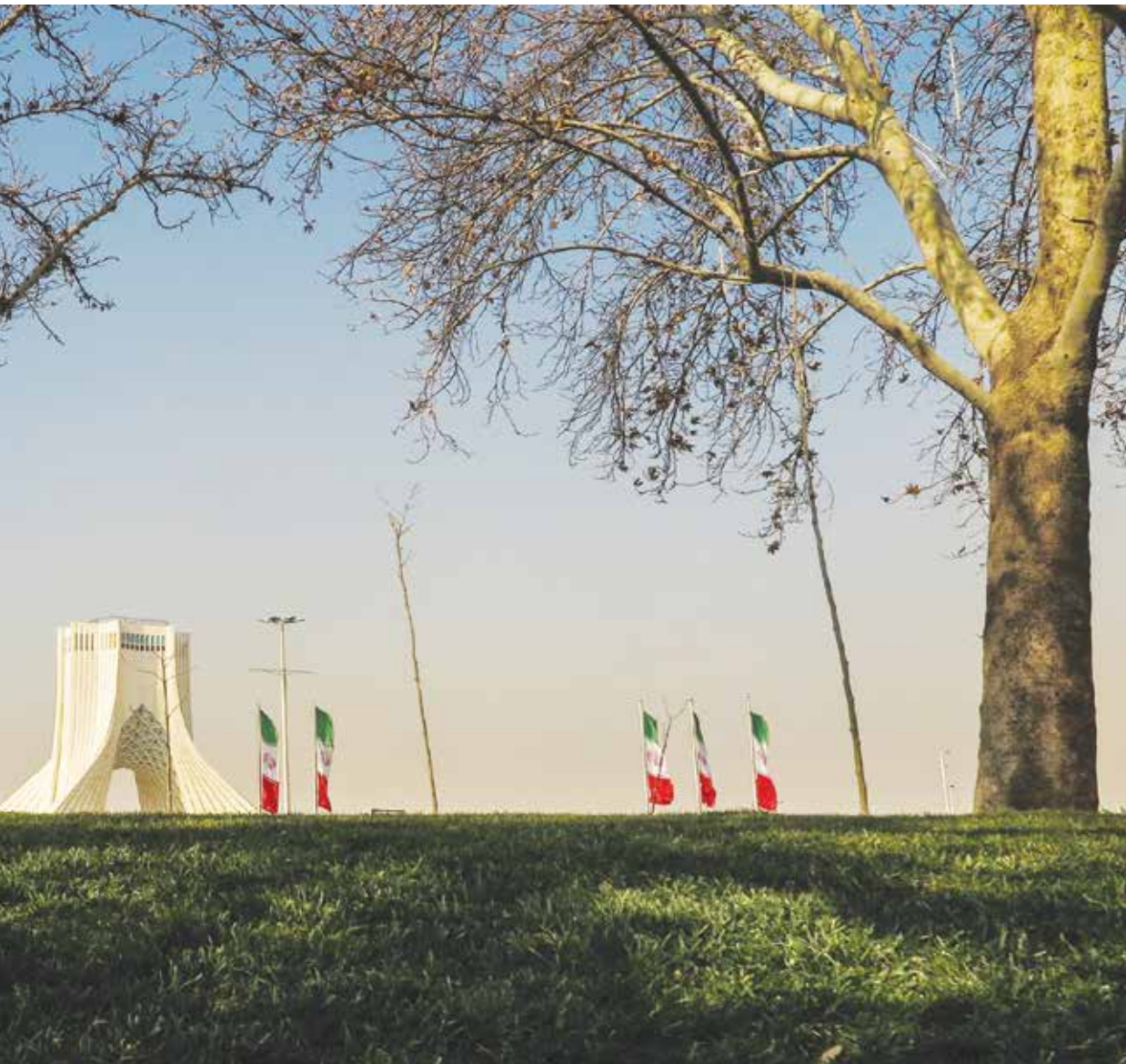
■ دنیای هویت‌ها

تمام این هویت‌ها در ذهن ما شکل می‌گیرد و

زیستن در میانه جنگ و صلح

کنکاشی در رابطه برند شهری با دیپلماسی شهری

■ محسن ایلچی، روزنامه‌نگار و کارشناس برند / همه ما انسان‌ها نسبت به فضایی که در آن زندگی می‌کنیم، احساسات خاصی داریم. فضای زیست انسان‌ها به دو فضای خصوصی و فضای عمومی تقسیم می‌شود. فضای خصوصی، ارتباطات انسانی و عاطفی است که ما با دیگران داریم. فضای عمومی نیز متشکل از محیطی است که همگان به آن دسترسی داشته و حقوق برابری در آن دارند و محل اتصال، خواست و اراده ما با دیگر اعضای سازنده اجتماع است. فضای عمومی جایی است که قلمرو نفوذ عموم است و حاکمیت‌ها و افراد جامعه نقش بیشتری در شکل‌گیری آن دارند. تمامی خیزش‌ها، جنبش‌ها، نهضت‌ها، انقلاب‌ها، تحولات اجتماعی، سیاسی و اقتصادی، مناسبت‌ها، راهپیمایی‌ها، جشنواره‌ها و رخداد های اجتماعی در فضای عمومی، فرصت ظهور و بروز پیدا می‌کند. فضای عمومی گستره بیشتری برای کنش‌های اجتماعی در مقایسه با فضای خصوصی دارد. اما فضای عمومی فقط محل تلاقی ماهیت‌های ذهنی ما با دیگران و از دیگران نیست، بلکه تمام اجسام، اجرام و معماری شهرها در فضای عمومی جا گرفته‌اند. یعنی این فقط رابطه و روابط اجتماعی نیست که خاطره می‌سازد، چنانکه مکان‌های پیرامون فرد می‌تواند خاطره ساز باشد. خاطره بازی ما انسان‌ها گاه بازگشت چند باره به کافه رستوران نادری است. آنجا که صادق هدایت می‌نشسته یا زیارت‌ها را ز گاهی ما از زیارت‌گاهی که حاجت‌روا می‌شود.

ویژه‌نامه روز
جهانی شهرها
آبان ۱۳۹۸

ایران